תבן א (א) או שישכור אחרים כו'. עיין בסמ"ע ס"ק א' עד ומהחימה שהשמיטו המחבר ומור"ם ז"ל כו' כבר

כתבו מור"ם בי"ד סי' רנ"ג [רנ"ב] ס"ם

י"ב בהגהה כשם מרדכי ע"ש וע"ש בב"י

(סכ"ב) בשם מהרי"ו:

תכז א (א) אינו זקוק דו כו'. עיין

ג (ב) של שני שותפים כו'. ונקותף עכו"ס

פסק ביש"ש פי"ה דחולין דחייב ע"ש אמני

לפי מה שפסק מור"ם בי"ד סי' רפ"ו ס"א

בהגה במוחה דפטור' אפשר דהוא הדין

במעקה ולפי המרדכי דע"ו 20 יש להסמפק:

בתשו' מבייט ח"ה סי ק"י:

תבן א א. שישבוד אחרים. דמינו להלילי בנופו מוסשבותו לי נפקה דהבידת ניפי של הבידו לרבי להשים לי ומלה תממיד של דם רכך מרבינו הפי להיליה ממין ייי שישכור אחרים להצילי לריך. וכ' סרא"ש! יחטור כסי זה זיל מוהי אם יש לו ממון להצון עצמו חייב לשלם לחבירו יהביא הרא"ש ראים ברי יום לו ממון להצון עצמו חייב לשלם לחבירו יהביא הרא"ש ראים לדבר ומהחימא ההשמיטו המחבר ומור"ם זייל: ב<u>עובר על "א תעביד ב".</u> ובהג"מ כתבי ₪ לדבור ומהחימא ההשמיטו המחבר ומור"ם זייל: ב<u>עובר על "א תעביד ב".</u> ובהג"מ כתבי ₪ לדבור ומהחימא הרא"ש לציון להיא המעט הוא מפני שהלה ודאי והיא שפק עכ"ל גם זה השמיטו המחבר ומור"ם ז"ל וצוח י"ל כיון שהפוסקים הר"ף.

2" ZN

בחידושי ה' ד"ס ד'ף ק'

בסובל

ה, וע"ל ו"ד סר עסמ"ע

והמחבר העתיקו מדברי הרמב"ם שכ' סי' זה אות באות בפי"א מהל' רולה ושמירת מיירי מדיני רליחה ושמירת נפש כתבן סידר וקבע המחבר גם לזה כאן כמו שקידרס הרמב"ם בהלי ח' ע"ש: ב. והוא שיהיה בית דירה. נסמוך ס"ג יתכאר דלה נחמר בתורה גגך אלה להוליה בתים שאינם עשויים לדירה ע"ש וכתב הכ"מ שס 4 על דברי הרמב״ם אע״ג דבספרי מרבינן להני מקרא דחייבים במעקה וכן כתב הסמ"ג 6 מ"מ תנאי יש בדבר לענין אם מחוייבים המה במזחה ⁷ ופוסק הרמב"ם⁸ לענין מעקה דלא מקרי ביתך וס"ל דבספרי דמחייבי אמיא כתנא דק"ל דגם במוחה חייב ולית הלכתא כוותיה עכ"ל בקיצור ואם כן תימה על המחבר שבחל' מוחה בי"ד ר"ם רפ"ו סתם וכ' דרפת בקר ולולין וכית אולרות שמן ויין חייבים במוחה וכדעת הרי"ף פי והרא"ש ודלא כהרמב"ם וכמ"ם שם וכאן במעק' סתם המחבר וכתב דאין חייב במעק' ודין מעקה נלמד מדין מזחה וכמ"ש ונראה (דהרמב"ם) כיון דאין דרך בני אדם להיות להן בית

מעקה. כל סימן זה ליתה בטור

נפש ומפני שדינים שבסימנים שלפני זה ג"כ הרמב"ם שם באותן הלכות מש"ה כמ"ד דפטורים המה במזוזה וס"ל דה"ה [דהמחבר] הכריע וס"ל דלענין מעקה

משמיש ע"ג דבית הבקר ובית החולר ובית העלים מש"ה אף אם לפעמים יקרה

דידור שם אדם מ"מ אין יולאים ווכנסים כ"כ שם למיחש שיפול משם להצטרך מעקה משא"כ במזוחה דחייבה התורה בשביל הדר להיות מצוח ה' נגד עיניו בבילתו ובינילתו בזה פסק דהדר שם לריך לקבוע מזוחה בלותו פתח וק"ל: ב ג. שאין בו ד' אמות כו'. שלו ליני משמים ולינו רלוי לדירה: ג ד. של שני שותפין בו'. פי׳ אט"ג דכתיב לנגך מ"מ מדתלה התורה טעם המעקה משום חשש דיפלו ממנו מה לי שהבים הוא של ה' או של שנים: ה. לפי שאינם עשוים לדירה. ואפילו המחייבים בית בקר ובית אולרות במעקה וכנ"ל מ"מ מודים בזה מפני שבית הכנסת אין שום גגך שייך בו כלל דאף של הבחים מעבר לים היא וכן פירש"י בפ' ראשית הגו: ד ו. ר"ה גבוה בו'. פר ויש לחוש שיפלו מר"ה ע"ג הגג: ז. אינו זקוק למעקה. פר ול"ת

שיעשה מעקה ע"ג גגו מלמטה למעלה עד שיהא י' טפחים גבוה מר"ה דכיון דבני ר"ה קדירא דבי שותפי נינהו פשיטא דאין עליהן לעשות מעקה לרה"ר: ח. שנאמר כי יפוד הגופד ממנו. פי׳ ודרו"ל ממנו ולא לתוכו וק"ק ל"ל מיעוטא דממנו ולא לתוכו הא בלה"ל יכול הב"ה לומר אי לא היה ביתי מכ"ש שהיה נחבט ונחק או מת מנפילתו מגבהות ר"ה לארך ובדוחק י"ל דה"א דהיו צריכין למלאות במקום ביתו בעפר כדי להשותו ממטה לר"ה: ה בי בי" מפחים. משמע מכל סביבו והיינו דלא כסמ"ג 13 ודלא כהראב"ד בהשגוחיו 14 וע"ש בכ"מ דמפרש במאי פליגי: ז י. ואחד כד דבר כו'. בספרי מרבה כל הגי מדכתי" ולא חשים דמים בניתך: ח יא. ועבר בלא תשים דמים. וז"ל ד"מ בסי" תכ"ין כ" הרמצ"ם בהל" אכל בפי"ד מנות עשה מדבריהם

נפסקיסן מש"ח המנילו ג"כ: עבו חייב אדם להציל את חבירו בין בגופו בין תכן היב אדם להציל את חבירו בין בגופו בין תכן תכן הייב אדם להציל את חבירו בין בגופו בין תכן או מצות עשה לעשות אדם עדי הייב אדם בין הייב אדם להציל את חבירו בין בגופו בין הייב אדם אות מצות עשה לעשות אדם עדי הייב אדם בין הייב בין הייב אדם ב

א הרואה את חבירו מובע כים או ליסמים באין עליו [א] או חיה רעה באה עליו ויכול להצילו הוא בעצמו א (א) ב מו או ומן שישכור אחרים להציל ולא הציל או ששמע גוים או מוסרים מחשבים עליו רעה או מומנים לו פח ולא גילה אוון חבירו והודיעו או שידע בגוי או באנם שהוא בא על חבירו ויכול לפייסו בגלל חבירו ולהסיר מה שבלבו ולא פייםו וכיוצא בדברים אלו ב ין עובר על לא תעמוד על דם רעך:

תכז מצות עשה להסיר כל מכשול שיש בו סכנת נפשות ועשיית מעקה לגגו. וכו י' סעיפים:

א א א און מצות עשה לו לעשות אדם לו מעקה לגגו שנאמר ועשה מעקה לגגך ב והוא שיהיה בית ב $^{(6)}$ דירה אכל בית אוצרות

ובית הבקר וביוצא בהן (א) אינו וקוק לו:

ב ג כל בית ^{ג (ג)} שאין בו ד' אמות על ד' אמות פמור ממעקה: ג דוכן בית ד (ב) של שני ^(ג) שותפים חייבים במעקה שנאמר כי יפול הנופל ממנו לא תלה

אלא כנופל א"כ למה נאמר גגך למעם בתי כנסיות וכתי מדרשות ה לפי שאינם עשוים ולו לדירה:

 $^{\circ}$ היתה $^{\circ}$ ר"ה גבוח מגגו ל אינו זקוק $^{\circ}$ למעקה שנאמר ל כי יפול הנופל $^{\circ}$ ממנו: ה י $^{\circ}$ גובה המעקה אין פחות ש מי של מי פחים ברי שלא יפול ממנו הנופל לוצריך להיות הי $^{\circ}$ המחיצה חזקה כדי שישען אדם עליה ולא תפול:

ד ^{ה [ד]} כל המניח גגו כלא מעקה כיפל מצות עשה ועבר על לא תעשה שנאמר ולא תשים רמים

ז והוס אחד הגג ' ואחד כל דכר שיש בו סכנה וראוי שיכשל כה אדם וימות כגון שהיתה לו באר (או בור) בחצירו בין שיש בו מים בין שאין בו מים חייב לעשות חוליא גבוה י' מפחים או לעשות לה כיסוי כדי שלא יפול בה אדם ויסות:

ח יוכן כל מכשול שיש בו סכנת נפשות מצות עשה לחסירו ולחשמר ממנו ולחוחר בדבר יפה (יו שנאמר חשמר לך ושמור נפשך ניו ואם לא הסיר והניח המכשולות המכיאים לידי סכנה בישל מצות עשה יא ועבר בלא תשים דמים ל:

תכן סעיף א' הרואה את חבירו פובע כים ובר. נכחה לפענ"ד לכחורה דין מדש דסיינו דוקא חס חינו דרך בייון להמציל או מחורב להציל בנופו מבל אם הי הצלה דרך בייון ל אז מחרב להצילו הר הצלה דרך בזיון לשכור לאחרים להצילו

תכן כ"ד שנאפר כי יפוף הנופף פפט כר. גפי הפרה דף ניה ילפיטן ממט ולה למוט וסט מדמה לה לדין טר וחיים. ממלי ע הקרה הה הפקסם הסתיים ליל קחל דולהי היל החייב כמו בקומה הקרקם עם הצור שבמוט החיב הפייב הלפיים ולה כרה היו מי משו הוא של היה מוי היוה להיו להיה למון הייה להל שיו נפיל של ייה מילה המושל של ייוק הטופל. ופירש ו קמייל דפטור: כאן ממיל מחיים בס דית גסס הרמב"ט היונ הלויים מלחד לרכ עד מה וחמל בסט ליוטי המריש האדול

הכן א (מ) שישכור. כת' הש"ך דמה שתמה הסמ"ע על המחבר והרמ"א שלא הביאו הדין דאם יש להמוצל ממון שחייב לשלם כבר כתבו הרמ"א בי"ד ס"ס רנ"ב בהג"ה בשם המרדכי וע"ש בב"י סכ"ב מ"ש בשם מהר"ין עכ"ל:

שמן ויין חייבים במוחה וכדעת הרי״ף והרא״ש ודלא כהרמכ״ם וכמ״ש שם וכאן במעקה סמס דאיט חייבין במעקה ודין מעקה נלמד מדין מוחה וכמ״ש הכ״מ ונראה דהמחבר הכריע וס״ל דלפנין מעקה כיון דאין דרך בני אדם להיות להן בית השמיש ע"ג בית הבקר וכית האולר ובית העלים מש״ה אף יים אין אירן אירן איר מו מיים אין שם יונאים ונכנסים כל כך למיחש שיפול משם ולהצטרך מעתה אם לפעמני הקה דידור שם אדם חיית אין שם יונאים ונכנסים כל כך למיחש שיפול משם ולהצטרך מעתה משא"כ במוחה דמייבה התורה בשביל הדר להיות מצות ה' נגד עיניו בכיאתו וכיליאתו בזה ספק דהדר שם לריך לקבוע מוחה באותו פתח על"ל הסמ"ע ועיין בתשובת מבי"ט ח"א סי ק"י: ב ובן שאין. דאו

פתחי

לברות א שו אי שישבור. ענה"ט ועיין נתשונת דות יעקב כדי קמדה מ"ש כזה. ועיין נתשונת ה"ל כך קד"ס שכתב כמה במה שהדה ברולה ועיקב בין עלוי הם דולה ידים לביף לקרונו את הדרולה וידילון להתקם ממנו אם מהד מקרוני הגלמו ינקב דין עלוי הם דולה ידים לביף לקרונו של הגלות שים האולה ודים להוא מיש הידים הידים להוא מיש בין כי מולה מעוש לבי לגול מחוב שבה בתורה יעד היין מקרי עולו להמימו של שישר לדבר מלל כל שלון קרונ יותר ממנו יהוא מתשפתם מביו שרשי לידים מקרי עולו לוחשל עליו מלוה וי להתקם מן שישר לדבר מלל כל שלון קרונ יותר ממנו יהוא מתשפתם מביו שרשי לידים מקרי עולו לוחשל עליו מלוה ויהוא הדולה מותרי הרולה וותרי הידים להוא מותרי בין מרונו שלו הידים בין להוא לוחשל בין הידים להוא מותרי בין להוא מתרי בין להוא מותרי בין להוא מתרים במתרים הידים מלל כל של לוחשל הידים המן אל ממותרים בלון להוא מתרים בלון מדי שים מותרים בלון מדי שים מותרים בלון להוא מלל הידים להוא מתרים בלון מדי שים מתרים בלון מדי של מותרים בלון מדי שים מתרים בלון מדי שלום מותרים בלון מדי שים מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי שלם מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי של מתרים בלון להוא מתרים בלון מדי של מתרים בלון מדי שלה מתרים בלון מדי שלה מתרים בלון מתרים מתרים בלון מתרים מתרים בלון מדי שלה מתרים בלון מתרים בלון מתרים מתרים בלון מדי שלה מתרים בלון מתרים בלון מתרים בלון מתרים בלון מתרים מתרים בלון מתרים

ועיין שם בכ"ח דחפרש בחאי פליני. שם: כסמ"ג ודלא כהראב"ד בהשגוחיו

וצובר.

בשות המיק המיק היה מדיף מודלי דמובייה (עמדש נסים לוידד סיי קניז סיק טיו הכלסי דברי דרבין אלו ע"ש) היחל די מדיף מודלי דמובייה (עמדש נסים לוידד סיי קניז סיק טיו הפסקל דידיה עדיף מודל למקון הענון היענ אם יש ני ספק סבנה ולה לדקדק ביותר בלחהו סיים אלו מישור העלילות דף ליי ע על און אינה וכני אוים של היותר ביותר ביותר בייתר בי

ביאור

תכו א [א] ליקוס אי ה"ר באה עליה. לתפוש גורמו לייד וכמיש בקדוטין מ' כ' וכסוט הוא טיבו ועיבו |2] תכו א [א] פוע בי יהוא בר, כ' נליקוטים פינ, וליקוטי והיא ביו, בספרי אין לי אלל בית מטן לרבות הכונה את כת התכן בית התקר יישה העלים ועים האלחים מיל לא משים דמים כנמקר יכול לף פנים ניים בער אכמדרם ומהפסת ה"ל ניית הם דב כת היות בשל מני חידים לא"ל לש שאין עדר היום ביתרי אל התקרים של הספרי היום או מידי נייד היום ביו למייד בהם פצורו ממוחם כמיש בפייו מה" מוחה ישבה לפי בהבסתל שם

א לי הדמבים כב לי החלכה יולם דון ידי כרחהל מכרק כן שורד ושורה דם דה שינה ב לוקומתל דברשלה שם דם כה הלדם י והגיצול חדי לפרוע לתגיל הם החלילה דאון להם מחודי להילו נפט המרו במחוד הדב לדי ליה מחול ליצול בייר המור והקמדיע החם כוח במחור והחברה והרמדים הצרול בממונו סיכם דסה לכי מחומם שהמימון המוחמם בישוחים במנו הסקודים מהו בזו בישוחים בישוחים במנו המקודים מהו בזו בישוחים במנו המקודים לפני לבישוחים במנו המקודים במנו המקודים במנו המקודים במנו המקודים במנו המקודים במנו מהלו בישוחים במנו המקודים במנו המקודים במנו המקודים במנו במקודים במ according Walte דמיעוטה נינהו: משמע

חידושי רעק"א

תכז כ"א פעקה "גני. נ"נ

ומכרן לקביו לעשות מעקה.

ואס מחר עשה המעקה מכוך הפושה על

עשית מעקה. רותרים פיים מהלי

נדרות, ואס עומה מעקה עדי פועל

נדר לם יהל לכד, ע" מתנה מפרים

הלי שלוחון פרי א: פייי.

ma

חכמת שלמה

מהלו ע"ז וים לילך עמו אי עם הצירו עד השער: עוד שם בספ"ע לפי שליים לדירה ואפיר המחייבים בבית בקר תודים מאן שנהייר אין נגיך שייך כו כלל כדי וכפי (ונסלאיי) בראשיה כנו שכיל אוירך בזה דליית אח"ש בסחוך דכנו שותפין חייב ופירש דשאני החם דח"מ אכשר לפסוק על השותפין שיכולקו החיק משא"כ ברח"ר בדאימא בכן מייה בסופו דבנו רח"ר חלון פיים וחלון שבוק: אינו בית תשמים ואינו ראוי לדירה. שם: ג וגן שותפים . ובשותף עובד כוכבים פסק במהרש"ל פי"א דחולין

עובה לה מולה נכור רע סטור כרי עשה לה הולה מחות מריש חיים ודלה כמתיג וכמ"ש כפ"יו ועמ"ש כלקרי שס: ורישום:
העצמה ברי החלודי כד דוקה מתקום דכם! והזה מקום הנותן שנו שלב שלה לדרון גיש וריל תשום הלתה בספרי כמה הול העצמה ברי החלודי כד דוקה מתקום דכם! והזה מקום הנותן בנו שלב שלה לדרון גיש וריל במחי של של לה התדמים לה התקום מעל בל המתקום לה עובר ברי ביש הוא הוקם מענול ובי ביש הוא המקום מענול ברי ביש הוא הוא הוא המקום היו בישה שהם המקום העובר ברי בישה שהם המולה בישה מתקום העובר ברי בישה בישה של הוא המקום המולה בישה מתקום הואלו בישה ומתקום הואלו בישה ומתקום הואלו בישה מתקום הואלו המתקום המתקום הואלו בישה מתקום הואלו בישה מתקום הואלו בישה מתקום הואלו המתקום הואלו המתקום המתקום המתקום הוא המתקום המתקום המתקום הוא התקום המתקום המתק